

отъ морскія пазухи свѣтлѣйшія свои лучы . неговѣи зари позлатуваха планинскія верхи кои согледувахме іоще по оризонтѣ *); и сичкоє небо вапсано отъ єдинъ синотеменъ красенъ видъ обѣщаваше ни єдно щастливо мореплаваніє.

Со всѣмъ че бѣхъ пратенъ като за Финикіанинъ, но ни єдинъ отъ Финикіаны сосъ кои бѣхъ въ корабль не ме познаваше. Нарбалъ що владѣше корабль, въ кой бѣхъ азъ, попыта да научи име мое и Отечество мое. Отъ кой Финикійскій градъ си ты? рѣче ми. Азъ не самъ Финикіанинъ, отговорихъ му; но Египтяни ме бѣха уловили по мори въ єдинъ Финикійскій корабль: останахъ много време робъ въ Египетъ като єдинъ Финикіанинъ; подъ това име претерпѣхъ много бѣды; и подъ това име сега ме освободиха. Прочее отъ кое си мѣсто? попыта ме Нарбалъ. Отговорихъ му тако: азъ самъ Телемахъ сынъ Одиссеа Итакійскаго Царя отъ Грецію. Отець мой се прослави между сичкія оныя цари що обсадиха Троядскій градъ: но Бози му не опростиха да си види пакъ отечество. Азъ го трасихъ по много мѣста; но щастіє ме гони якоже и него. Ты видишь єдного нещастника кой не желає друго щастіє, само да се возврати на свое мѣсто и да найде отца своего.

Нарбалъ ме гледаше съ иступленіє, и чинеше му се че согледува у мене нѣщо блаженно кое дохожда отъ небесныя дарбы, и не се нахожда въ

*) Оризонтъ се именува до гдѣ се види земля на онава мѣсто гдѣ стон чековѣкъ около му, и небо ю покрыло като връшникъ.